

Keszthelyi György

TÉBOLYOK

Az öregek megháborodtak, lila parókában tette tiszteletét
néhány behemót, ripacs királyné, rikoltozva kitántorogtak
a viaszbokorból, közben a társulat kukoricát tördelt a csűrben,
a bivalyok lomhán imbolyogtak a sikátor sarában, hámlott
a festék a vályogkunyhó napra ásító faláról, szikrát szórt a rönk.

A kölykök szerint emléikkel kéne orvosolni a szikkadó agyakat,
a tükör néha visszafesti az ükapákat, egyszer a fehér
szobában feltámadunk, weboldalak, mémek, másnapok nélkül. Hallod-e
a madarakat? Betegek lettek a hangok, nem lelik a partot,
félhold az iránytű, a hercegnő rakodómunkások szolgálólánya.

Az öregek megháborodtak, kikeletkor jelentkeznek a tünetek,
szakavatott asszonyok csínytevéséről dalolnak éjszakánként,
pedig sehol a színpad, a díszletek, a jogutódlás csábos szignója,
a mindennapok krétázott vásznán kis fekete pont a napkorong,
nagy, fekete árok az ihlet, megfogannak benne a cserzett tébolyok.

IDŐTLENSÉGBEN

Nem fogad el az idő,
az órám is több mint száz éve
fordítva jár.

Az első órában pufogtattak,
szóvirágokat nevelt az aszfalt,
hiába, csokor nem lett belőle.

Volt pár betáblázott elnök,
libalábú, bölcs feleség,
sorok és fél vajak,
részeg választások,

tizenhat hónapnyi bakaság,
volt olcsó, szaftos szerelem,
úton-útfélen, garzonlakásban.
A második órában látható a kispark
fállábú nagyapával,
nagyanyával, aki zongorázik,
szenvelgő válóperekkel.
Később beviharzottak a gépek,
olcsó, kis bombák zuhogtak,
lapáttal ásták a jövő árkait,
ravataloztak a ház tetején.
A harmadik órában pár percnyi nyugalmat
osztogattak a Házsongárd előtt,
de hamarosan újra bealkonyult,
felizzott megint az ég alja,
lábak és karok, hideg szemek
jelezték, nincs többé galambetetés,
a csend teher, málhás lovaknak való,
az ember hadd fúrja, faragja magát,
viseljen töviskoronát.
Az órák csak ennyit mutat,
megadta magát a tükör memóriája,
nem férnek bele a vigyori díszbeszédok,
a Hummer, az okostelefon,
társamat is a Malomárok partján,
a rongyos, bolond világban keresem.
Kitoloncolt az idő,
nem tudtam beilleszkedni,
időtlenységben vénülök,
hazám a tudat alatt.

Aerotika, 2021
(34 x 25 cm, linómetszet)